

TWEE ARGENTIJNSE VERTEGENWOORDIGERS GESTORVEN IN DE OORLOG

(Roberto J. PAYRO voor *La Nación*)

Dinant, 27 augustus 1914.

Donderdag 27 augustus verschilde in weinig van de vesper. Gezien enkelen ziek waren geworden van de ontberingen en het gebrek aan lucht, vroeg men de toestemming om een tijdje op de binnenplaats te gaan, maar deze werd niet toegekend.

Uiteindelijk werd hen 's middags gezegd dat men hen een vrijgeleide zou geven en dat ze vrij werden gelaten, maar dat ze allen gefusilleerd zouden worden mocht er nog een enkel geweerschot worden afgevuurd.

Ze gingen een per een naar buiten, zonder te weten waarheen te vluchten. Het was te laat om lange marsen te ondernemen en ze dienden in de nabije omgeving een plek vinden om de nacht door te brengen. Ze moesten de stad, die nu niet veel meer was dan een hoop smeulende puin, van de ene tot het andere einde doorkruisen.

Alles was verwoest, van Leffe tot Anseremme. Van het mooie Dinant, zo koois en schilderachtig als ik het het voorbije jaar met genegenheid aan de lezers van *La Nación* beschreef, bleef niets over. Niet de kerk, niet het gemeentehuis, niet de post. De huizen en de winkels waren geplunderd voor ze afgebrand waren.

Men heeft berekend dat op die dag het aantal gedode

bewoners oplopen was tot 500 en het aantal gevangenen tot 700. Deze laatste werden naar Marche gedreven, om de sporen van de spoorweg te herstellen, maar tot vandaag heeft niemand meer nieuws van hun vernomen.

In de nabijgelegen gehuchten waar de inwoners van Dinant toevlucht hadden gezocht waren alle huizen eveneens geplunderd en leefde de inwoners onder een schrikbewind: “Als de buurtbewoners een zekere taak niet uitvoerde op een zekere plaats, steeds in een kort tijdsbestek, werden ze gedecimeerd (een in tien werd gefusilleerd). Als een telegraaflijn werd doorgesneden, werden ze ook gedecimeerd en werden de dichtst nabij zijnde dorpen bij de plaats van de feiten afbrand.

* * *

De Duitsers beweren Dinant te hebben vernield omdat de inwoners het vuur op hun geopend hadden. Dit zijn leugens, bevestigen getuigen, Diezelfde beulen van het volk zijn niet in overeenstemming met hun verklaringen waarmee ze trachtten zich te rechtvaardigen.

Volgens een van hen opende een meisje van 10 jaar het vuur met een mauser, waarbij ze een Duitse majoor doodde. Bij een ander veranderde het meisje in een jongere van 17 jaar. De plek van de zogenaamde feiten verschilt ook. Anderen zeggen dat een Duitse soldaat gekruisigd werd op de deur van een kerk, maar de naam van de kerk verandert volgens de grillen van de verteller.

Ook beschuldigen ze er de inwoners van Dinant van dat deze, ondanks dat ze een extreme filantropie hadden getoond tegenoverstaande de gewonde Duitsers, de polsen hadden overgesneden van verscheidene religieuze Duitsers die deel uit maakten van het Rode Kruis.

Dit behoeft geen commentaar ...

Roberto J. Payró

Copyright, 2014 : Nathaniel BOVIN, voor de Nederlandstalige vertaling.

Uittreksel van :

PAYRO ; « *Dos representantes argentinos muertos en la guerra* », in LA NACION ; 17/11/1914.